

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1740. usque ad annum 1742

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1787

VD18 90119649

§. 2. Jansenistarum cavillatio documento per eundem Cardinalem producto
elusa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67882](#)

quam vituli consecratio Eccl. Quid! Sæc. XVIII.
quod ipse Justinus eam accusationem quo- A.C. 1740.
dam modo deserit paucis interjectis, haud
prorsus abnuens, nunquam audita ab Ju-
dæis fuisse in scripturis, quæ inde eosdem
antea surripuisse affirmaverat. Quoniam
vero neque in eo Origenis opere, neque in
Hieronymi Vulgata, neque tandem in Græ-
co veteris Testamenti textu Romæ ad fi-
dem præstantissimorum Codicum Vatica-
norum impresso, cura & diligentia Anto-
nii Caraffæ Cardinalis Bibliothecarii an-
no 1588. additio illa visitur, nemo non
videt, quam justa suspicio sit, quam pro-
barunt Faber Stapulensis, Augustinus Ju-
stinianus, Simeon Muisius, ac postremo
(ut alios omittam) Augustinus Calmetus,
ex Christiana devotione primum ad oram
libri adnotatum fuisse A LIGNO, dein-
de ex ea ora in ipsum Psalmi textum ir-
repisse.

§. II.

Jansenistarum cavillatio documento
per Cardinalem Quirinium pro-
ducto elusa.

Idem Cardinalis propugnandæ veritati
semper intentus, Jansenianæ factionis
audaciam egregie confutaverat: rem
ab alto repetam. Notum est, quod
Car-

Sæc. XVIII. Cardinalis Noaillius Archiepiscopus Pa-

A. C. 1740

risiensis olim fortissimus Jansenistarum Achilles, & pertinax Pontificiæ Constitutionis oppugnator exeunte anno Christi septingentesimo vigesimo octavo supra millesimum plenam eidem Constitutioni *Unigenitus* obedientiam, reverentiamque præstiterit, edito de super mandato Pastorali: illud Cardinalis Quirinius anno sequenti Romæ publici juris fecit, præfixa Benedicti XIII. imagine. Hoc monumentum non modo in Italia, sed & in Galliis ubique divulgatum est, ac ipsemet Noaillius Cardinalis illud adhuc ante obitum suum una cum ejusdem Quirinii literis accepit, & non sine maxima animi sui voluptate re legit: prout ipsemet in responso ad eundem Cardinalem dato testabatur. Applaudebant etiam non modo Pontifex, totumque sacrum Collegium, & universa Curia Romana, sed & omnes Franciæ Præfules, ac ipsemet Galliarum Rex, soli autem Jansenistæ sibi lethale vulnus fuisse inflictum dolebant; cum enim, quem refractarium factionis Ducebant sequi non erubuerant, obedientem Ecclesiæ Filium imitari nollent, omnes astutiæ fontes exhausere, ut tam celebre retractionis documentum enervarent, nil autem magis expeditum censebant, quam si Noaillii poli-

palinodiam in dubium revocarent, imo Sæc. XVIII.
 hunc Cardinalem paucis ante mortem suam diebus omnino factam Constitutionis acceptationem retractasse, in vulgus spargerent; nec eis speciosus hujus calumniæ obtentus deerat; proferebant enim scriptum quoddam a Curia Episcopali Parisina, uti singebant, Mense Februario anno hujus saeculi vigesimo nono emissum, illud ergo tanquam prioris acceptationis palinodiam impudenter interpretari non dubitabant Id ubi intellexerat Cardinalis Quirinius, famam celeberrimi hujus Cardinalis Noaillii tam indigna, tamque palpabili calumnia proscindi, acerbissimo dolore ferebat; nil ergo ad confundendam hanc calumniam efficacius, magisque necessarium reputabat, nisi ut constantem Noaillii mentem ac obedientiæ suæ usque ad obitum continuatæ sinceritatem ipsismet hujus Cardinalis Archiepiscopi verbis testatam redderet; hunc in suem typis evulgari curavit prius præfatas Ejusdem Purpuratiliteras, quas prædicti anni die vigesima prima Martii, proin quadraginta duobus ante obitum suum diebus responsi loco ad ipsum dederat hujus tenoris: „Eminentia vestra nec „luculentiori signo mihi testatum red- „dere potuisset suum erga me affectum, „nec ego majori cum voluptate id reci-

A. C. 1740.

*Com. Hist.**Quir. part.**II. l. II. c. 3.*

& 14.

Hist. Eccl. Tom. LXXVII. B „pere

Sæc. XVIII. „pere potuissim : ea veneratio, qua sem-
 A. C. 1740 „per ejus merita jure prosecutus sum,
 „eaque opinio, quam de ejus integri-
 „tate mihi cognita semper fovi, reci-
 „proci mei affectus sponsores sunt, no-
 „vo autem testimonio firmantur nupe-
 „ris literis, quas adeo obsequiosas com-
 „perio, ut intimo me gratitudinis sensu
 „afficiant. Millenas rependo grates
 „tam pro iis, tam pro summi Pontificis
 „tabella non minus rara, quam specio-
 „sa, quam mihi dono submittere pla-
 „cuit. In illa non minori admiratione,
 „quam gaudio conspexi prodigia Zeli
 „vere Apostolici, quo Sanctitas sua er-
 „ga sacri Ministerii functiones exarde-
 „scit, hæcque tabella mihi non modo
 „chara est propter Personam repræsen-
 „tatam & propter manum donantis, sed
 „vel maxime ob locum, qui in ea mihi
 „vendicatur. Hunc benevolo Eminen-
 „tiæ vestræ animo, simulque tenerrimæ
 „submissioni meæ juxta ac doctissimo Pon-
 „tifici pro merito præstite in acceptis re-
 „ferre teneor : summa æquitas cum
 „hujus actionis meæ sinceritate con-
 „juncta est, & hi sensus mei usque ad po-
 „stremum vitæ meæ halitum perdurabunt.
 „Eminentiam vestram rogo, ut quem-
 „admodum meum obsequium erga sacram
 „Sedem, meumque pacis amorem testatum
 „publicumque reddere dignata est, ita
 &

„& meæ mentis candorem palam face-
 „re velit: utrumque omni data occasio- Sæc.XVIII.
A.C. 1740.
 „ne, prout Episcopum decet, compro-
 „babbo, & ardenter in rem meam ver-
 „tere studebo illas occasiones, quibus
 „plenam meam gratitudinem sinceram-
 „que observantiam erga Eminentiam
 „vestram comprobare potero“

Noaillius Cardinalis.

Hujus epistolæ autographum Quirinius Cardinalis Benedicto XIII. Pontifici exhibuit, qui ad primum ejus obtutum in lacrimas, quas paterna amoris viscera exprimebant, erupit, huicque chartæ mille oscula dedit, tandemque Quirinio præcepit, ut hoc documentum mox publicis typis committeret, & quidem unacum epistola, quam ipse ad Noaillum transmittendo præfata tabellam dedisset: id etiam postea factum est consentiente ipso Noailio Franciæ Mareschallo: cum ergo hac Noaillii declaratione post supposititiam ejusdem revocationem facta, velut insigni Catholicæ veritatis triumpho, & Noaillianæ acceptationis testimonio Jansenianæ fraudis ac calumniæ fallitas fuisset luculenter detecta, quanta fuit Corradini, Fleurii, aliorumque Cardinalium. & Præsulum, omniumque proborum exultatio, tanta quoque erat

B 2

Re-

Sæc. XVIII.
A. C. 1740.

Refractariorum confusio, & indignatio, cumque rei gestæ veritatem negare haud possent, iram suam in ipsos Noaillii manes effudere, eumque nequidem amplius nominare dignati, illum velut juratum suum hostem, ac veritatis proditorem detestabantur. Ceterum spretis eorum criminationibus, præprimis Quirinius Cardinalis eo intentus erat, ut Colbertum Montpessulanum Episcopum, alterum factionis Jansenianæ fulcrum, qui adhucdum vita superstes erat, ad tam præclarî exempli imitationem luculento hoc sui Archiepiscopi testimonio perduceret. Ea gratia præfata hanc Noaillii declarationem, qua constans ejusdem usque ad obitum voluntas ac submissio comprobata fuit, ad Marchionem de Torcy dicti Montpessulanî Præsidis Fratrem transmisit, efficitim petens, ut eundem hortaretur, quatenus in idem hoc Noailli testimoniūm ceu in speculum inspiceret, ejusque gloria premeret vestigia. Annuit Marchio Quirinii votis: ast ab eodem paulopost edoctus fuerat, quod hoc scriptum ad suum Fratrem quidem transmiserit, hic vero eidem respondebit, controversias, quæ per tot jam annos motæ, & funestis dissidiis Ecclesiā scinderent, captum laici excedere, potius igitur observandam esse tacitam legem,

legem, qua jam dudum se in mutuis Sæc. XVIII.
eorum literis de iis nullam facturos A. C. 1740.
mentionem polliciti essent. Quamvis
autem Montpessulanus Antistes, ut ad
cor rediret, monentis vocem audire no-
luerit, certo certius tamen *constat*, ut ait
Quirinius Cardinalis, per idem hoc
Noaillii exemplum *inermem redditam esse*
Jansenistarum audaciam falso jactantium,
Noaillum Constitutionis acceptationem ante
mortem revocasse. Præterea Noaillianæ
retractationis sinceritas abunde com-
probata fuit ex responso, quod Ludovi-
cus Franciæ Rex ad præfati Cardinalis
literas dedit, suumque solatum ex per-
cepta ejusdem palinodia testatum red-
didit. (*)

B 3

§. III.

(*) Regias hasce literas Gallica, in qua scri-
pta erant, lingua adduco, ne versione ab ejus
merito quicquam decessisse credatur.

Mon Cousin!

Le mandement, que vous venez de publier,
me donne une si sensible ioye, que ie ne puis
m'empêcher, de vous marquer moy même le gré,
que ie vous en scay. Iavois toujour désiré
ardement, que vous prenniez ce parti, mais ie
n'ay pas voulu vous en parler, pour vous
entraiffer tout le merite. Iespere, que Dieu
benira la droiture de vos intentions, et que vo-
tre exemple ramenera tous ceux, qui jusqu'icy

je